

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

เมตตาหรือไม่เมตตา

ก่อนจ้กััน

พระมาฉัันนี้ ๓๕ หรือ ขาดไปเท่าไร นั้นท่านไม่ฉัันท่านภาวนา การไม่ฉัันไม่ใช่เพื่อตรัสรู้เพราะการไม่ฉัันนะ การไม่ฉัันนี้เป็นอุปกรณ์หนุนความเพียร สติปัญญาดี เข้าใจไหม ไม่ใช่อดอาหารเพื่อตรัสรู้ อดอาหารนี้เพื่อสติปัญญาคล่องตัวดี ใครถูกกับจริตนิสัยอะไรให้เอาอันนั้น เช่น อดนอนอย่างนี้ อดนอนไม่ใช่เพื่อตรัสรู้ อดนอนเป็นอุปกรณ์เครื่องหนุนขึ้นให้ตรัสรู้ พวกกันเข้าใจอย่างนั้น พระวันหนึ่งๆ ขาดน้อยเมื่อไร ท่านไม่ฉัันจ้กัันวันหนึ่งขาดอย่างน้อยตั้งสิบกว่าองค์ๆ อยู่ตลอดมาอย่างนี้ ท่านฝึกกรรมานอยากเป็นคนดี ต้องฝึกอย่างนั้นนะ จะอยู่แบบหมูขึ้นเขียงๆ กินอิ่มแล้วอยู่บนเขียง นอนอยู่บนหมอนนั้นแหละ เขียงคือหมอนนั้นแหละ ไม่ยอมลงๆ เหมือนหมูขึ้นเขียง กิเลสลับเอาอย่าเอาๆ ผลของมันมีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวายทั่วโลกดินแดน นี้คือวิ่งตามกิเลส

ถ้าวิ่งตามธรรม ทุกข์ๆ เพื่อสุข ถ้าวิ่งตามกิเลส ทุกข์เพื่อมหันตทุกข์ พวกกันจำเอานะ ไม่มีการฝึกหัดตัดแปลงตนเองบ้างแล้วจะไม่มี ความหมายมนุษย์คนหนึ่งๆ ตืออยู่ที่การฝึกหัดตัดแปลง เพราะฉะนั้นจึงต้องมีแบบมีฉบับ มีหลักมีเกณฑ์ วิชาความรู้ท่านสอนออกมา นั้นละหลักเกณฑ์เพื่อดำเนินตามนั้น ลำพังเรามาโกงจะตายแล้วนะจะให้ว่าไง ผู้ท่านฉลาดก็เอาท่านมาเป็นแบบเป็นฉบับช้ พระพุทธเจ้า สวางกทั้งหลาย ท่านฉลาด พันทุกข์โดยประการทั้งปวงเพราะความฉลาด ให้นำเอามาปฏิบัติฝึกหัดตัดแปลงตนเอง

(เสียงสัญญาณโทรศัพท์มือถือดังขึ้น) โห้ย กิเลสพิลึกนะทุกวันนี้ เราพูดจริงๆ จนจะดูโลกไม่ได้นะ ไม่ใช่ประมาทโลก มันเหมือนกับกองมูตรกองคูถ เลอะๆ เทอะๆ ไม่มีแบบมีฉบับ ไม่ว่าจะทางฝ่ายศาสนา ไม่ว่าจะทางฝ่ายโลกฝ่ายบ้านเมือง เลอะๆ แบบเดียวกันหมด แบบศาสนาจริงๆ ไม่เอามาใช้ เอาไว้หลังบ้าน เอาแบบกิเลสออกมาใช้ เหยียบย่ำทำลายศาสนา เหยียบย่ำทำลายหัวพระพุทธเจ้า ถ้าว่าทางการบ้านเมือง ใครว่ามีความรู้ความฉลาด มีแต่ความรู้ความฉลาดที่จะเหยียบบ้านเหยียบชาติเหยียบศาสนาของตนเองนะ เวลานี้กำลังขึ้นนะ มีแต่ตัวเก่งๆ นักปกครอง นักความรู้ นักกฎหมาย พวกนี้ละนักเหยียบหัวคน พูดจริงๆ นี้ละภาษาธรรม พูดอย่างตรงไปตรงมาเรียกภาษาธรรม จะอ้อมๆ

แอม ๆ นั้นสูงนี้ต่ำ ลัดเลาะไปอย่างนั้น ให้กิเลสตามเหยียบเรื่อยเลย ธรรมะพาดเปรี้ยงเลย กิเลสพัง พระพุทธเจ้ากิเลสพังเห็นไหม นั่นละไม่ถอย กิเลสพัง พวกเขียดยึดมาปฏิบัติบ้างซิ

บ้านเมืองเราเป็นยังไง ปู่ย่าตายายพ่ออ่อาพวยมามีความสงบร่มเย็น เพราะมีแบบมีฉบับ ฟังเสียงหัวหน้าที่ดี ๆ โลกก็ดี สงบร่มเย็นมา แล้วเดี๋ยวนี้เป็นยังไงพิจารณาซิ ว่าบ้านเมืองเจริญ ๆ มันเจริญตั้งแต่บุตรแต่คุณหนา ความรู้เรียนมามากน้อยเพื่อบุตรเพื่อคุณ โปะหัวตัวเอง โปะหัวคนอื่นไปละ มันไม่ได้เอามาใช้ในทางที่ถูกที่ดี อะไรจะเลิศเลอยิ่งกว่าพุทธศาสนา แล้วมันก็เอากิเลสเข้าไปแทรก เหยียบหัวศาสนาไป เหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป เลอะเทอะไปหมดทุกวันนี้ มีแบบมีฉบับที่ไหน

พูดแล้วเราสลดสังเวชจริง ๆ นะ เราสอนโลกเราไม่ได้หวังอะไรกับโลกเลย แม้นิดหนึ่งเราก็ไม่เคยมี แต่ติดดินอยู่เพื่อโลก ๆ เพราะฉะนั้นมันถึงอดพูดไม่ได้ละซิ จะตายอยู่ทุกวันทุกเวลานี้เพื่อโลกทั้งนั้น ด้วยความเมตตาสงสาร อย่างพูดอันนี้ก็เหมือนกัน เต็ด ๆ เผ็ด ๆ ร้อน ๆ ก็เพื่อตีหัวกิเลสความชั่วช้าลามกนั้นลงจากสัตว์ทั้งหลาย ให้ได้ยึดเป็นหลักเป็นเกณฑ์ ให้พากันยึดนะ

ไม่มีใครพูดแหลอย่างหลวงตาบ้วนี พูดจริง ๆ อย่างนี้ หลวงตาบ้วนีไม่พูดเหมือนใคร ปฏิบัติมาก็เป็นอย่างนี้ รุ้อย่างนี้ เอาความรู้นี้ออกมาสอนโลก พระพุทธเจ้าก็เอาอย่างนี้มาสอน เมื่อมันรู้ในจิตแล้วจะสะทกสะท้านกับอะไร มันจำอยู่ในหัวใจ ดึงออกมา ๆ นี่น่า ๆ ตาบอดหรือ ๆ อยู่อย่างนั้น ลักษณะเป็นอย่างนั้น พากันฟังซิ จะมาว่าแต่หลวงตาบ้วนีดูว่ากล่าวอะไร ๆ ใครที่ไม่มีใครดูแล้วตีที่ไหน พิจารณาให้ดี จะเป็นไม้เนื้อแข็งขนาดไหน เลิศเลอขนาดไหน มันก็เป็นไม้เนื้อแข็งถ้าไม่นำตัดมาเลื่อยมาเจียรระโนมัน ไม่เกิดประโยชน์อะไร ทุกสิ่งทุกอย่างไม่เกิดประโยชน์ ต้องนำมาเจียรระโน มาแก้มาไขดัดแปลง

มนุษย์เราก็เหมือนกัน ชื่อฟาดจรววดดาวเทียม ตัวเลวเหมือนบุตรเหมือนคุณก็ใช้ไม่ได้ มีแต่ชื่อ เพราะคนไม่ตีไม่เกิดประโยชน์อะไร มันติดอยู่กับคน ชั่วอยู่กับคน ให้ดูคนดูตัวของเราทุกคน ๆ นี่เราแก้แล้วนะ แต่ก่อนก็เทศน์มาอย่างนั้นอย่างที่ว่า นี่แก้เท่าไรแทนที่จะมาห้วงเจ้าของกลับไม่ได้ห้วงนะ ห้วงชาติบ้านเมือง ห้วงศาสนา ซึ่งมีแต่ฟืนแต่ไฟเผาออกมาแเง่ได้มีแต่ฟืนแต่ไฟ ความรู้เรียนมามากน้อย ไม่ได้มีความหมายนะทุกวันนี้ มีแต่ฟืนแต่ไฟทั้งนั้นแหละ ทีนี้ให้พร

หลังจ้งหัน

ผู้กำกับ อ่านหนังสือ พญาครุฑ เขาว่าหลวงตาทำอนันตริยกรรมข้อ ๕ ว่ายังสงฆ์ให้แตกแยก แล้วหลวงตาแสดงธรรมะผิดจากข้อ ๓ ซึ่งตั้งจิตเมตตาปรารภนาให้เป็น

ประโยชน์แก่ผู้ฟัง และข้อ ๕ ไม่แสดงธรรมกระทบตนและผู้อื่น คือยกตนเสียดสีผู้อื่น เขาว่าสองข้อนี้ผิดครับ แล้วว่าหลวงตาอยากมีอำนาจ พยายามว่าเถระผู้อื่นโดยไม่มีหลักฐาน เขาบอกถ้ามีหลักฐานอะไรก็ให้ว่ามา พวกลูกศิษย์เขาทนไม่ได้ครับ

หลวงตา เขาว่าเท่านั้นก็ทนไม่ได้ ลูกศิษย์หลวงตาบ้วนี่มันจะตายนะ เหลวไหลมาก เขาว่าเพียงเท่านั้นก็ทนไม่ได้ เรายังทนได้ หรือไม่ทนก็ไม่รู้ ลูกศิษย์มันเป็นบ้าไปหมด อย่างนี้ใช้ไม่ได้นะ มีเท่านั้นเหอ

ผู้กำกับ ย่อมาแค่นี้ เรื่องไม่ดีไม่ยากให้ระคายหูหลวงตา

หลวงตา ว่าไปเถอะหูหลวงตามันฟังทุกอย่าง ฟังมาตั้งแต่วันเกิด ฟังได้ทั้งนั้น

อ.รัตนา มันว่าเยอะว่าเสียหายเจ้าคะ

หลวงตา มันว่าเสียหายก็ปากมันต่างหาก เราไม่ได้เสียหายนี้ มันเสียหายตรงไหนลองว่าซินะ ให้มันว่ามาซิ ยกโคตรมาว่าก็ว่าซิ เราก็มียโคตรเหมือนกันไม่ใช่มีโคตรแต่เขา โคตรเราก็มียมี เขาจะยกโคตรมาว่าเรา เราจะยกโคตรฟังเขาก็ได้ถ้าอยากฟัง ก็มีเท่านั้น เอ้าว่าไป

ผู้กำกับ เห็นหน้าตาบ้วนึกถึงเทวทัต เทวทัตเป็นนักบวชที่เลวที่โลกรู้จักจดจำชื่อมานานนับพันปีไม่ลืม เทวทัตทำอนันตริยกรรม เทวทัตทำบาปสองข้อใหญ่ๆ มาขอพระพุทธเจ้าให้งดฉันเนื้อฉันปลา ให้ฉันมังสวิวัติแต่พระพุทธเจ้าไม่ทรงอนุญาต ทรงห้ามเฉพาะเนื้อ ๑๐ ประเภท เขาว่าเขาเป็นห่วงหลวงตาบ้วน เพราะเป็นมหาเถระที่น่าเลื่อมใสนำศรัทธารูปหนึ่งในสังฆมณฑลที่หาได้ไม่ถ่างนัก คนส่วนใหญ่รู้จักหลวงตามหาบ้วนมากขึ้นในกิจกรรมผ้าป่าช่วยชาติเข้ารัฐได้ไม่น้อย เป็นสาเหตุหนึ่งที่หลวงตาและศิษย์บางคนมีความรู้สึกเชื่อใจที่ได้ทำความดีช่วยชาติครั้งใหญ่ ส่วนใหญ่ลูกศิษย์ก็จะอ้างว่าหลวงตาสั่งมา หลวงตาเห็นหรือไม่เห็นในเรื่องต่างๆ ทำนองว่าไม่มีใครกล้าขัดใจหลวงตาประมาณนั้นแหละ

เขาว่าหลวงตาเทศน์ผิดข้อ ๓ กับข้อ ๕ ในองค์ธรรมกถึก ว่าหลวงตาอยากใหญ่อยากมีอำนาจ มาคัดค้านเรื่องการประกาศแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช อาจจะทำให้สงฆ์แตกเป็นสองฝ่าย เกิดสังฆเภท เขาว่าหลวงตาอิจฉาตร้อน พระชั้วหรือพระเลวถ้าหลวงตามีหลักฐานก็แสดงหลักฐานออกมาแก่สาธารณชน เขาจะได้รับการรับรู้และตัดสินให้

หลวงตา เขาก็ว่าธรรมดาเขา ก็ไม่เห็นมีอะไร เขาก็ว่าไปตามภาษาของเขา เจตนาของเขายกให้สนใจเขาเท่านั้น เมื่อไม่สนใจเขาก็ว่าเป็นธรรมดา

อ.รัตนา ลูกปรึกษาคุณทองก้อนก็เลยว่ วันนี้ส่งอ.อุดมให้ไปหาผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติเจ้าคะ ว่าจะจัดการยังไง

หลวงตา อันนั้นแล้วแต่ใครต่อใครละ แต่เราไม่มีอะไรกับใคร อ้าวจริง ๆ เราไม่มีอะไร ถ้ามีอะไรก็ไปสอนโลกไม่ได้ นี่เราไม่มีอะไรกับโลก เราสอนโลกด้วยความเมตตา ล้วน ๆ อย่างที่ว่าข้อที่สาม ตั้งจิตเมตตาปรารถนาเป็นประโยชน์แก่ผู้ฟังนี้ผิดข้อสาม เขาว่า ก็เราเทศน์ด้วยธรรมะข้อสามนี้ทั้งนั้นในโลกนี้นะ

- ๑). แสดงธรรมไปโดยลำดับ ไม่ตัดวรรคให้ขาดความ
- ๒). อ่างเหตุผลและแนะนำให้ผู้ฟังเข้าใจ
- ๓). ตั้งจิตเมตตาปรารถนาเป็นประโยชน์แก่ผู้ฟัง
- ๔). ไม่แสดงธรรมเพราะเห็นแก่ลาภ ความรำคาญความรวย
- ๕). ไม่แสดงธรรมกระทบตนและผู้อื่น คือไม่ยกตนเสียดสีผู้อื่น

ถ้าพูดถึงว่าเราผิดข้อที่สาม เราไม่หวังอะไรในโลกนี้ บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ คิดดูซิพี่น้องทั้งหลายบริจาคนั้นเราเชื่อเราร้อยเปอร์เซ็นต์ เราไม่แตะ มีแต่ออก ๆ ๆ เงินที่เขาถวายเราโดยเฉพาะแบบเดียวกันหมด ออกหมด ไม่มีใครจนยิ่งกว่าหลวงตา บัว นี่เมตตาหรือไม่เมตตา เอ้ายันกันตรงนี้ จนไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว

เขาว่า สำหรับเราไม่มีอะไรละ ส่วนบ้านเมืองเขามีชื่อมีแป๊กก็เป็นเรื่องของเขา จะให้ เราห้ามเราก็ไม่ห้าม ห้ามก็ห้ามในลูกศิษย์ของเราละ แต่กฎของชาติของบ้านเมืองก็เป็น อีกอันหนึ่งใช้ไหม เรื่องของเราว่ากับลูกศิษย์ลูกหาที่ว่าอย่างนี้ ก็มันเป็นอย่างนี้ เราไม่เห็น ยุ่งกับใคร ใครจะว่า ตั้งแต่เราพูดว่าอะไรก็ยิ่งว่าได้ ระบุคนเราก็ระบุได้ เขาระบุเราบ้างจะ ระบุไม่ได้อะไร ตั้งชื่อมาหาอะไรไม่ให้เขาระบุ เหนอ ตั้งชื่อว่าหลวงตาบัวเขาว่าหลวงตาบัวผิด ไปไหนละ แนะนำกันเท่านั้นเอง แล้วอะไรอีกละ

อะไรที่มันจะทำให้ส่วนใหญ่เสียหายนั้นละเรามีความรักความสงวน สำหรับที่เขา มาว่าให้เราโดยเฉพาะ ให้เขาว่ามา ยกโคตรมาก็ได้ไม่เป็นไร แต่ส่วนใดที่เกี่ยวข้องกับ ชาติบ้านเมือง ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นี้ไม่ได้ เพราะเมืองไทยเราทั้งเมืองรักษา สามพระองค์นี้ตลอด สละชีวิตได้เลย อันนี้ไม่ให้ใครมายุ่ง ในทางผิด ๆ พลาด ๆ จะมา เหยียบย่ำทำลายอย่างนี้ไม่ได้ เข้าใจหรือเปล่าละ ส่วนตัวเรื่องหลวงตาบัวให้เขายกโคตร มาว่าเถอะ เข้าใจ อย่าไปเป็นบ้า

ส่วนเรื่องราวที่นั่นยกให้เป็นเรื่องราวเสีย เรื่องเป็นอรรถเป็นธรรมของเรานี้เราเป็น อย่างนั้นจริง ๆ หลวงตาบัว หลวงตาบัวสอนโลกด้วยความเป็นธรรมล้วน ๆ ไม่หวังอะไร

เลย เพราะฉะนั้นเขาว่าอะไรๆ ก็ตกไปหมด มันไม่ติดมันไม่เกาะ ก็เราไม่มีอะไรจะให้เขา ติดเขาเกาะ เมื่อมาอะไรมันก็ไหลออกหมด เราไม่มีอะไรที่จะกำไว้ มีแต่แบตลวด ตกออกหมดเลย เราสอนโลกด้วยอย่างนี้ต่างหาก

เพราะฉะนั้น ถ้าพูดถึงเรื่องของเราแล้ว ใครจะชมก็ตามจะติก็ตาม มีน้ำหนักเท่ากัน เราไม่เคยมีข้องใจกับสิ่งใด นี่เป็นเรื่องธรรมชาติในหัวใจดวงนี้ที่สอนโลกมาด้วยความเมตตาล้วนๆ เราเป็นอย่างนี้ตลอด เพราะฉะนั้นใครจะว่าอะไรๆ ก็ โอ๊ย ก็หลงตาบัว หละเท่านั้นละพอ เข้าใจ ส่วนลูกศิษย์ลูกหาจะเป็นบ้ากันไปแบบไหนก็แล้วแต่เถอะ เราชี้แจงมันหลายบ้า ไม่ทราบว่าจะชำระบ้าไหนบ้าง เท่านั้นแหละไม่มีอะไร พูดจริงๆ ว่าเราไม่มีอะไรในโลก ยังบอกแล้ว

สามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรจิตใจแม้เม็ดหินเม็ดทราย หมดยุติสิ้นเชิง ก็บอกแล้ว อวดหรือไม่อวด อวดอูตรี จ้าอยู่ในหัวใจนี้อวดหรือไม่อวด นำออกมาจากหัวใจ พระพุทธเจ้าจ้าในพระทัย ปฏิบัติพระองค์สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา พูดได้เต็มเหนี่ยว ตามอรรถตามธรรม ตามความจริงที่รู้ที่เห็น สวาททั้งหลายปฏิบัติมาได้รู้ได้ตามความรู้ ความเห็น พูดได้ตามความรู้ความเห็นเป็นจริง นี่ก็ปฏิบัติแบบเดียวกันทำไมพูดไม่ได้ เนอะ มันก็พูดได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเขาก็พูดได้ เขาจะว่าอะไรเราก็ให้เขาว่ามา ก็เท่านั้นเอง

(เขาบอกว่าข้อสามหลงตาไม่เมตตาใช้ไหมคะ) ว่าก็ช่างเขาซิ ใครเสียสละ ยกมาเลย เอาลูกศิษย์กับอาจารย์ต่อกันเดี๋ยวนี้ละ ยกเลยวัดป่าบ้านตาด ยกมาทั่วประเทศไทย เอามาแข่ง วัดไหนที่เสียสละมากกว่าวัดป่าบ้านตาดเราจะยอมให้ มีไหม พิจารณาซิ เมตตาหรือไม่เมตตาเอากันตรงนั้น เขาว่าเราไม่เมตตา ก็เขาผิดห่างหากเราทำของเราอยู่นี้ เขาวาก็ช่างเขาซิ.ไปหาแบกอะไรเขา (พวกหนูอ่านไปหนูก็ดำเขาไปด้วย) เขาดำก็เป็นปากของเขา ไม่ใช่ปากของเราจะเป็นอะไรไป อ้าวพูดจริงๆ เราฟังได้หมดเลย ไม่ว่าความดำหนิตีเตียน ความชมเชยสรรเสริญมีน้ำหนักเท่ากัน

เหมือนอิฐก้อนนี้มีน้ำหนัก ๑๐ กิโล ทองคำแท่งนี้มีน้ำหนัก ๑๐ กิโล จะให้ยกช้าง ไหน คนทั้งโลกจะมายกเอาทองคำ อิฐเขาจะไม่สนใจ แล้วจะให้หลงตาบัวไปยก ไม่ยกหนักทั้งสองอย่าง อันนี้ก็หนัก ๑๐ กิโล อันนี้หนัก ๑๐ กิโล ไม่ยกไม่หนัก เราไม่ยก คำชมเชยก็ไม่ยก คำติฉินนินทาเราก็ไม่ยก ไม่แบกไม่หาม หนัก เข้าใจ มันยังไม่เข้าใจหรือบ้าตัวนี้นะ

ผู้กำกับ ไม่ยุติธรรมเพราะว่า อย่างหลงตาช่วยชาติทองคำ ๑๑ ตัน ใ้พวกนี้มันหามาสักซัดหรือกิโลหนึ่งมันก็ไม่มี

หลวงตา นั่นแล้วผิดถูกก็รู้อยู่กับปากของเขาที่พูดออกมา เราทำก็เป็นเรื่องของเราที่ถูกต้องแล้วไปเถียงเขาหาอะไร ยังไปเสียดายความผิดเขาอยู่หรือ ไม่เสียดาย ไม่เอา เฉย เข้าใจไหมเฉย ก็เท่านั้นเอง

อ.รัตน แต่ถ้าดำเนินการไปตามหลักของบ้านเมืองก็ไม่ใช่ไรใช่ไหมคะ

หลวงตา อันนั้นก็เรื่องของบ้านเมือง เรื่องของธรรมเป็นเรื่องของธรรม เรื่องของโลกเป็นเรื่องของโลก เข้าใจหรือ เขามีชื่อมีแปเขาก็ก้าวเดินตามชื่อตามแป ธรรมก็ไปตามแบบธรรมของเรา ก็เท่านั้นเอง ไม่ขัดแย้งอะไร สำหรับที่ว่านั่นมันก็เป็นเรื่องบ้านเมืองมีชื่อมีแป มีกฎหมายเกณฑ์ ก็เดินไปตามนั้น สำหรับธรรมนี้เราพูดจริงๆ เรายังปล่อยหมดแล้ว ใครจะว่าอะไรก็เท่านั้นแหละ มาชมก็เฉย เขามาตำหนิก็เฉย แบบนั้นแหละ เราไม่มีอะไร เราสอนโลกด้วยความแบมือหมด เราไม่ยึดไม่ถือ เราไม่มีคำว่าแพ้วชนะ ไม่มีคำว่ากล่าวกล่าวกลัว เหนือหมด พูดตรง ๆ อย่างนี้ ด้วยความเมตตา

ที่เขาจะว่าเราไม่มีเมตตาก็เป็นปากเขา เราสอนโลกก็ปากของเราที่สอนด้วยความเมตตา ก็ปากของเรา เน้นก็เท่านั้นเอง อู๊ย แค่นี้ก็เป็นบ้า ลูกศิษย์เรานี้ใช้ไม่ได้ ลูกศิษย์หลวงตาบ้วนนี้ใช้ไม่ได้ ใครใช้ได้วะ เราก็จะถามหาผู้ใช้ได้ ใช้ได้แต่ไม่ใช่จะเป็นไรไปวะ ก็อย่างนั้นอีกแหละ

โยม ขอประทานอนุญาต คนมีความรู้ทางโลกเขาเขียนหนังสือว่าคนง่ายเพราะเขาท่องหนังสือทางโลก แต่ถ้าคนนั้นได้มีการสวดมนต์ภาวนาอย่างดีแล้ว เขาจะไม่แตะหลวงพ่อเลยเจ้าค่ะ

หลวงตา ถ้าหลวงพ่อดีเยี่ยมภาวนาเขาอาจแตะได้นะ แล้วลูกศิษย์หลวงตาบ้วนก็เยี่ยมภาวนาด้วยเขาแตะได้หมด เข้าใจไหม ก็เท่านั้นเอง

อย่าไปสนใจ เราไม่สนใจกับใครละ สำหรับเรานี้ยกให้เลย พูดจริงๆ ยกให้เลยที่เราไม่มีอะไรกับโลกทั้งสาม ใครจะว่าอะไรดีชั่ว ชมเชยสรรเสริญก็เป็นเรื่องของโลกๆ เขาสร้างขึ้นที่ไหน นั่นละเหตุก่อกองที่ไหนผลเกิดขึ้นที่นั่น ๆ ก่อทางดีก็ดีของเขา ก่อทางชั่วก็ชั่วของเขา เราไม่ได้ไปดีไปชั่ว ไม่ไปรับผลของกรรมของเขา ผู้ใดเป็นผู้ทำผู้ใดเป็นผู้รับผลของกรรม ก็เท่านั้น ทั้งดีทั้งชั่วเจ้าของเป็นผู้รับทั้งนั้น

เขามาตำหนิหลวงตา อาจารย์ของตัวเองเท่านั้นก็โมโหโทโส ไม่ตรงกันกับเรา ให้เขายกโคตรมาตำหนิก็แล้วแต่ เราก็มียกโคตรเหมือนกัน ถ้าเราอยากตำหนิเรายกโทษใส่เขาก็ได้ แต่เราไม่ยกตำหนิ เราไม่ยกอะไร ๆ โคตรเรามีเราไม่ใช่จะเป็นไรไป ก็เท่านั้นเอง เราพูดจริงๆ นะ เรื่องเหล่านี้มันสกปรกเกินกว่าที่จะฟัง กับที่จะยุ่งกับมัน พูดจริงๆ เรื่องที่ออกมา

นี่ออกมาจากหัวใจที่สกปรกต้องเลอะๆ เทอะๆ ถ้าใจที่สะอาดเรียบร้อยแล้วฟังไม่ฟังไม่
เป็นไร สะอาดตลอด เพราะฉะนั้นเราถึงไม่อยากฟัง ใครตำหนิอะไรก็แล้ว เเฉย ไม่สนใจจะ
มีอะไรอีกล่ะ

(สถานีอนามัยตำบลป่าหวายนั่ง อ.บ้านฝาง จ.ขอนแก่น มาขอเมตตาเครื่องมือทาง
การแพทย์ หลวงตาเมตตาให้ตั้งรายการต่อไปนี้ ๑.รถเข็นเปลนอนพร้อมราวกัน-เส้า
น้ำเกลือ ๒.รถเข็นทำแผล ๓.ชุดผ่าตัดเล็ก ๔.เครื่องวัดความดันโลหิตชนิดมีขาตั้งและ
ล้อเลื่อน ๕.เครื่องฟังเสียงหัวใจเด็กในครรภ์มารดา ๖.หม้อต้มเครื่องมือไฟฟ้า ๗.เตียง
ตรวจโรค)

จนจะไม่มีเงินติดเนื้อติดตัวเพราะความเมตตา เขาว่าเราไม่มีเมตตา ฟังเอาซินะ นี่ก็
กำลังจะเริ่มอีกแล้ว เมื่อวานนี้เขาก็มาติดต่อ โรงพยาบาลพิบูลย์รักษ์ ตกลงกันแล้วตึก ๓
ชั้น ตกลงให้แล้ว ทางลาดยาวก็ ๔๗ ลาน กำลังทำอยู่เวลานี้ เรือนจำลาดยาวคราวก่อนก็
สร้างแล้ว ๖ ลาน แล้วมอบมูลนิธิให้ ๑ ลาน คราวนี้มาขออีก ให้ตึกสองหลัง ๓๕ ลาน และ
เครื่องอุปกรณ์ต่างๆ เขาบอกในบัญชีมาหมด รวมแล้วเป็นเงิน ๔๗ ลาน นี่กำลังแบกเข้าใจ
ใหม่ โรงพยาบาลโนนสะอาดก็ ๓๐ ลาน กำลังทำอยู่ ฟังซินะ แล้วนี่กำลังจะเริ่มพิบูลย์รักษ์
ชั้นอีกก็ลาน ตึก ๓ ชั้น นี่กำลังจะเริ่มทำ เพราะฉะนั้นเงินจึงไม่มี ที่ว่าให้รอๆ รอเพราะเงิน
ไม่มี ขาดเงิน มาไม่ทัน เรื่อยอยู่อย่างนี้แหละเรา เพราะฉะนั้นเขาจะว่าอะไรอย่าไปสนใจฟัง
ให้เสียเวลาล่าเวลา หน้าที่การงานเป็นของเรา เราทำเอง เขาเป็นคนว่าเป็นเรื่องของเขาเอง
อย่าไปยุ่งกับเขา เรื่องก็มีเท่านั้น

ท่านทั้งหลายก็เห็นแล้วว่าหลวงตาทำประโยชน์แก่โลก เรียกว่าไม่เอาอะไรเลย ฟัง
ซินะ ไม่เคยสนใจกับอะไรเลย ได้มาเท่าไรฟุ้งๆ อย่างที่เขาถวายหลวงตาโดยเฉพาะนี้ก็พันก็
หมื่นล้าน หมดเหมือนกันหมดเลย เราไม่เคยแตะ เพราะเรามีสมบุรณ์ อย่างบิณฑบาตมา
วันหนึ่งได้เท่าไร ฉันทให้ตายก็ตายมันมากต่อมาก ผู้ที่อดอยากขาดแคลนจะตายอยู่นั้นเห็น
ไหมล่ะ ก็ต้องดูกันอย่างนั้นซิ เพราะฉะนั้นทางนี้เมื่อพอเป็นพอไปแล้วต้องออกเฉลี่ยกัน
ช่วยเหลือกันตลอดอย่างนั้น ถ้าจะถือว่าเป็นครูเป็นอาจารย์ก็ให้ถือตามนี้ละ เขาว่าเป็นเรื่อง
ของเขา ว่าดีว่าชั่ว ทำดีทำชั่ว เป็นเรื่องของคนนั้นเขาสร้างเองทำเอง ผลดีชั่วเป็นของเขาเอง
เราทำอะไรเป็นของเราเอง ด้วยเหตุนี้เราจึงไม่สนใจกับใคร ก็มีเท่านั้น

โรงพยาบาลบ้านฝางนี้ให้ทั้งหมด ชื่อที่ให้หมดเลย เราเข้าไปดูโรงพยาบาลบ้านฝาง
เข้าไปแล้วในโรงพยาบาลเหมือนครัวเรือน แคบๆ นิดเดียว เห็นอันหนึ่งโผล่มีกระดาศ
ครอบไว้ นั่นมันอะไรมองดูแล้วเหมือนของมีค่ามีราคา แต่ดูแล้วมันไม่มีค่ามีราคาเพราะ

อะไร นี่คืออะไร เอกซเรย์ แล้วมันเป็นอะไร มันใช้ไม่ได้ เอ้า ๆ เปิดดู ให้เขาเปิดดู บอกว่าใช้ไม่ได้เลย เอ้า ให้ใหม่ทันที นั่น แล้วที่นี้เป็นยังไงทำไมจึงคับแคบเอานักหนา ที่อื่นกว้างขวางกว่านี้ไม่มีหรือ นี่เนื้อที่เท่าไร ว่า ๙ ไร่ ดูแล้วมันดูไม่ได้ แล้วที่อื่นที่พอที่จะซื้อหาใหม่เพื่อโยกย้ายนี้ไปมีไหม เข้าใจว่ามี เขาวางั้น ถ้าท่านเมตตาสงเคราะห์ก็จะรีบไปหา ไปเลยไปหา ปู๊ปปู้บเขาก็ไปเลย สองสามวันเขาก็รีบมาบอกว่าได้แล้ว เนื้อที่ดูว่า ๒๕ ไร่ มีเนื้อที่เท่านี้พอติดกับโรงพยาบาลก็พอดีกัน เอ้า รับเลย ติดต่อกับเจ้าของที่แล้วซื้อเลยทันที

แต่เราจะซื้อให้เฉพาะที่ สำหรับเครื่องอุปกรณ์ก่อสร้างให้ของงบประมาณเอง เราไม่มีให้ เขารับรองเราก็ซื้อให้เลย เดียวนี้โรงพยาบาลบ้านฝางที่เป็นโรงพยาบาลใหม่นี้เราซื้อให้ทั้งหมดนะ ก็อย่างนั้นแล้วจะให้ว่าไง เมตตาหรือไม่เมตตาพิจารณาซิ ซื้อที่ใหม่ให้เลย ยกไปตั้งใหม่ เป็นแต่เพียงว่า วัสดุก่อสร้างให้ไปของงบประมาณทางนั้นเอา เราหมดเราไม่มีเงินเราบอก นั่นก็เป็นหลายล้านนะไม่ใช่เล่น ๆ ก็อย่างนี้แล้ว ว่าไปที่ไหนมันมีอยู่หมดที่เราช่วยโลก มีหมด ขอนแก่น มีโรงพยาบาลแวงใหญ่ แวงน้อย อำเภอลพ หมดทั้งนั้นละ อำเภอลพยังมีเรือนจำอีกนะ ช่วยอยู่เวลานี้ ทุกแห่งทุกหน

(โรงพยาบาลภูผาม่าน มาขอเมตตาเครื่องมือตรวจเลือด) อย่างนี้แล้วมาทุกด้านทุกทางว่าไง ไปบึงกาฬวันนั้นให้ ๕ เครื่อง ฟังซินะ แต่ก่อนก็ให้แล้วมากมายเป็นล้าน ๆ แล้วยังให้เรือนจำบึงกาฬอีก ให้พิจารณากันเสียก่อน โอ๊ย ไม่ไหวนะเรา มันหนักจริง ๆ หนักตลอด มันไม่ทัน เพราะการเทศนาว่าการเกี่ยวกับเรื่องโครงการช่วยชาติเรากิ่งดแล้ว จตุปัจจัยทั้งหลายที่เกิดขึ้นมาเพื่อช่วยโลกนั้นก็ยุติไปด้วยกัน ที่ช่วยโลกอยู่เวลานี้ก็คือปัจจัยที่เขาถวายตามอริยาศัยอย่างนี้ละ มาเราก็เอาแน่แหละออก ๆ เพราะฉะนั้นจึงไปกระเทือนถึงเงินดอลลาร์ แต่ก่อนเงินดอลลาร์เอาเข้าคลังหลวง เดียวนี้ก็บอกแล้วว่า จะไม่ได้เข้าคลังหลวง คือเงินไทยไม่พอ จะต้องเอาเงินดอลลาร์มาช่วยเงินไทย ตกลงว่าดอลลาร์จะไม่ได้เข้าคลังหลวงแหละ จะหมุนมาทางเงินไทยช่วยโลกก็บอกชัดเจน เราว่าอย่างไรเป็นนั้นเราไม่เป็นอื่น ไม่มีแหละแหละ ตกลงโรงพยาบาลภูผาม่านก็ให้ตามที่ขอมมา

(เขาขอมมา ๕ รายการครับ) มันเกินไป นึกว่าอันเดียวเราก็ให้ ถ้างั้นให้พักไว้ก่อนไม่ไหว ๆ (เขาบอกว่าถ้าหลวงตาจะให้หนึ่งรายการก็ขอรับไว้) เอา นอกนั้นให้พักไว้ก่อนให้หนึ่งรายการ (เครื่องสำคัญที่ไม่มีใช้คือ เครื่องตรวจทางเคมีกึ่งอัตโนมัติ ราคาประมาณ ๓ แสนบาท) เอาให้อันหนึ่งเสียก่อน เราไม่ทันจริง ๆ นะ มันมากต่อมาก ที่พักไว้ ๆ มากต่อมากคือไม่ทัน เงินหาไม่ทัน แต่เราก็ไม่หาขึ้นนะ มีมาเท่าไรก็ออกหมด ๆ เลย อย่างนี้ตลอดมา จ่ายเรื่อย ๆ เนินสง่าที่ว่าทำสะพานก็ให้ไปแล้ว ๓ แสนกว่าบาทเมื่อวานขึ้นนี้

โรงพยาบาลเนินสง่า จ.ชัยภูมิ อย่างนั้นละมาทุกแห่งทุกมุม ไม่ทันนะ หนักมากเหมือนกันเรา แต่หนักด้วยความเมตตา เราทนตลอด เพราะความเมตตาดีเหมือนว่าดึงออกตลอดๆ ด้วยเหตุนี้เขาว่าเราไม่มีเมตตาทำให้เขาว่าไป เรายังมันสุดกำลังแล้ว เราก็ก้าวเดินของเราไป จนไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวละเวลานี้ หมดขนาดนั้นละ

นี่เราก็เคยพูดให้บรรดาลูกศิษย์ฟัง เงินในบัญชีสมุดฝาก เวลาเราตายมีเงินอยู่เท่านั้นๆ เขาจะมาโจมตีว่าหลงตาบัวมีเงิน ความจริงเงินในบัญชีนี้กะไว้แล้ว อันนั้นเท่านั้นๆ แต่ยังไม่ถึงวาระจ่าย ที่นี้เจ้าของตายไปเสีย เงินจำนวนนั้นยังอยู่ เขาก็จะมาโจมตีว่าหลงตาบัวมีเงิน ความจริงมีแต่ชื่อเฉยๆ คือรอไว้แล้ว รอจังหวะๆ เพราะฉะนั้นจึงว่าเมื่อมามากกว่านี้เรารับไม่ได้ ก็บัญชีมันค้างอยู่จั้น เรากำหนดไว้ๆ นี่ละให้บรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายทราบเสีย เงินในบัญชีจะมีมากน้อยเพียงไร เพื่อ...ทั้งนั้น เรากำหนดไว้หมด อะไรที่มันเลยบัญชีไปแล้วเราก็รับไม่ได้ๆ ที่พอรับได้ก็อยู่ในบัญชีที่เรียกว่าเฉลี่ยกันได้ๆ ให้พากันเข้าใจตามนี้ ก็มีเท่านั้น

ผู้กำกับ พินัยกรรมขณะหลงตาลิ้นแล้ว บอกว่าจะตักปัจจัยเขามาทำบุญให้ซื้อทองคำเข้าชาติหมด

หลงตา อันนั้นเราบอกแล้วไม่ไปไหนละ อย่างนั้นละนะเราทำอะไร เช่นอย่างเงินปัจจัยที่เขาเผาศพเรา พุดง่ายๆ ว่ายังจี่เลยนะ มีเท่าไรๆ เราจะตั้งคณะกรรมการบัญชีบอกหมดแล้ว ลงรายชื่อไว้รอรับหมดรอแต่วันเราตาย เข้าใจไหม เหลืออันนี้จะออกทันที พินัยกรรมจะเผาที่ไหนก็ได้ไม่มีอะไร แต่พินัยกรรมจะเหนือทุกแห่งไป ไปเผาที่ไหน พินัยกรรมจะครอบไว้หมดๆ บริจาคอะไรเข้าซื้อทองคำหมดเท่านั้นละ ไม่ให้ออกไปไหน ไม่ให้มาจ่ายสุรุษสุร่ายอันนั้นอันนี้อย่างแต่ก่อนไม่ให้ทำ เราบอกให้รวบรวมคณะกรรมการเก็บรักษาไว้อย่างเข้มงวดกวดขัน เสร็จแล้วซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง วาระสุดท้ายที่เราตายแล้ว เราจะเผาด้วยไฟบอกไว้ชัดเจน สมมุติว่าทำเมรุนี้ไม่ได้เผาเราที่นี่จะไปเผาที่ไหนก็ตาม แต่พินัยกรรมจะเหนือตลอด จะออกซื้อทองคำทั้งนั้นแหละ ก็มีเท่านั้นละ

สายแล้วนะเรามีธูระของเรา ธูระเรามีแต่เมตตาสงเคราะห์โลก วันนี้ไปนั้น วันนั้นไปนั้น เอาของไปเต็มรถๆ แล้วโกดังก็ใส่ไว้เต็มเอี้ยด เอา โรงพยาบาลไหนมาๆ เช่นอย่างมานี้สองโรงก็เรียกว่ามาสองโรงแล้ว จัดให้ๆ เต็มรถๆ เหมือนกันหมดอย่างนี้ตลอด ที่เราออกของเราพิเศษก็ออกอย่างนี้ตลอดๆ เพราะฉะนั้นเราจึงกล้าพูดได้ว่า วัดไหนนะที่เก่งกล้าสามารถเป็นนักเสียสละยิ่งกว่าวัดป่าบ้านตาด เราจะหมอบกราบ ถ้าไม่มีแล้วอย่ามาคุยไม้กับเรานะ เราพูดจริงๆ เราเป็นนักเสียสละจริงๆ แม้บาทหนึ่งเราไม่เคยติดในหัวใจ

เราเลย มีเท่าไรออกหมดๆ เข้าใจหรือ มีเมตตาหรือไม่มีเมตตาก็พิจารณาเอาซิ ฟังซิ ชื่อของอะไรไม่ต่อ สมมุติว่าไปข้างทางเห็นของเขา คือรถมันไม่เต็ม ถ้าไปไหนรถไม่เต็มไปไม่ได้หลวงตา เอาให้แน่น จนกระทั่งได้บอกว่า เอาๆ ค่อยไปมันไม่ไกลละ คืออันนั้นก็อยากได้ อันนี้ก็อยากได้ อยากได้ขึ้นรถไปทานไม่ใช่อะไรนะ เต็มๆ เป็นอย่างนั้นเรื่อยมา ที่นี้เวลาซื้อเงินทอนไม่มี เช่นให้ร้อยหนึ่ง ของเขาแค่ ๕๐ บาทก็ไม่ต้องทอน ให้หมดเลย เงินทอน ๕๐ ไม่ต้อง ให้หมดๆ เป็นแบบนี้แหละ เราใช้ทุกแบบแหละอำนาจเมตตา ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz